

testamentum quod disponat domui israel post dies illos dicit dominus. Dado leges meas in mente eorum et in corde eorum supplebunt eas: et ego eis in deum: et ipsi erunt michi in populum. Et non docebit unusquisque proximum suum et unusquisque fratrem suum dicens cognosce dominum: quoniam omnes scient me a minore usque ad maiorem: quia propitius ero iniquitatibus eorum et peccatorum eorum: id est non memorabor. Dicendo autem novum: veteravit prius. Quod autem antiquat et senescit: prope intentum est. **H**abuit quidem et prius iustificationes cultus: et sanctum seclare. Tabernaculum enim factum est primum in quo erant candelabra et mensa et propitiolum patrum quod dicitur sancta: post velamentum autem secundum tabernaculum quod dicitur sancta sanctorum: aureum habes thronum et archam testamenti circumdata ex omni parte auro: in qua urna aurea habes manna: et virga aaron que fecundaverat et tabule testamenti: superque ea egerubim glorie obumbrantia propitiolum: de quibus non modo dicendum per singula. Hic vero ita compositus in partem quidem tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificiorum officia assumpti: in secundo autem semel in anno solus pontifex non sine sanguine quem offerret pro sua et populi ignorantia: hoc significat spiritu sancto: non dum palatam esse sanctorum viam ad hunc priorem tabernaculum habere statum. Que parabola est temporis instantis: iuxta quam munera et hostie offeruntur que non possunt iuxta consuetudinem perfectam facere scientes: solummodo in aulis et in portibus et in vasis baptismatis et iusticie carnis: usque ad tempus correctionis impositis. Christus autem assistens pontifex futurorum honorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum id est non huius

creationis: neque per sanguinem hircorum aut vitulorum sed per proprium sanguinem introiit semel in sancta: eterna redemptione inuenta. Si enim sanguis hircorum et thaurorum et cinis vitule aspersus iniquitatos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis sanguis christi qui per spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum deo emundavit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad servandum deo vivendum. Et ideo novum testamentum mediator est: ut morte intercedente redemptionem eam perueniamus: que erat sub priori testamento: re promissione accipiamus que vocati sumus eterne hereditatis. Vbi enim testamentum: mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est. Alioquin non dum valet: dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Iste enim omni mandato legis a moysi unius populo: accipiens sanguinem vitulorum et hircorum cum aqua et lana torquens et fuso: ipsum quoque librum et omnem populum aspersit dicens. Hic sanguis testamenti: quod mandavit ad vos deus. Etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia parte in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio. Necesse est ergo exemplaria quidem celestium huius mundari: ipsa autem celestia melioribus hostiis consistis. Non enim in manufacta sancta israelis introiit exemplaria veterum: sed in ipsum christum: ut appareat nunc vultus dei pro nobis. Atque ut sepe offerat semetipsum: quemadmodum pontifex intrat in sancta per singulos annos in sanguine alieno. Alioquin oportet eum sequenter pati ab origine mundi. Nunc autem semel in consummatione

seculorum: ad destinationem peccati per hostiam suam apparuit. Et quemadmodum statum est hominibus semel mori: post hoc autem indicium: sic et Christus semel oblatus est ad multorum regnandum a peccata: sed sine peccato apparebit omnibus respectantibus se in salutem. **U**mbra enim habens legem suorum bonorum non ipsam rem imaginem veri: per singulos annos eisdem ipsis hostiis quas offerunt indefinenter: nunquam potest accedere perfectos facere. Alioquin cessarent offerri: ideo quod nulla haberet ultra conscientia peccati cultores semel mundari. Sed in istis commemorationibus peccatorum per singulos annos fit. Impossibile enim est sanguine thaurorum et hircorum auferri peccata. Ideo ingredietis mundum dicit. Hostia et oblatione non luitur corpus autem aptatum michi. Oblatio munda et pro peccato non ubi placuerunt. Tunc dicit. Ecce venio. In capite libri scriptum est de me: ut faciam deus voluntatem tuam. Superius dicitur: quia hostias et oblationes et olocausta et per peccato noluit: nec placita sunt tibi que secundum legem offeruntur. Tunc dicit ecce venio: ut faciam deus voluntatem tuam: auferat primum ut sequens statuat. In qua voluntate sanctificati sumus: per oblationem corporis christi ihesu semel. Et quoniam quidem sacerdos perfectus est quotidie ministras: et eas sepe offerens hostias que non possunt auferre peccata. Hic autem una per peccatis offerens hostiam in sempiternum sedet i dextra dei: de cetero respiciens donec ponant inimici eius scabellum pedum eius. Una enim oblatione consummavit in sempiternum sanctificationem. Constat autem nos et spiritus sanctus. Postquam enim dicit. Hoc autem testamentum quod testabor ad illos post dies

illos dicit dominus dando leges meas in cordibus eorum et in mentibus eorum supplebunt eas: et peccatorum et iniquitatum eorum id est non recordabor amplius. Vbi autem horum remissio: iam non est oblatio per peccato. Habentes itaque fides fiduciam: in introitu sanctorum in sanguine christi quam iniciavit nobis viam novam et viventem per velamentum id est carne suam: et sacerdotem magnum super domum dei: accedamus cum vero corde in plenitudine fidei aspersi corda a conscientia mala: et ablui corpus aqua mundamur: et spiritus nostre confessionis indeclinabile. Fidelis enim est qui repromissit. Et consideremus invicem in provocatione caritatis et bonorum operum: non desidentes collectionem nostram sicut consuetudinis est quibusdam sed consolantes: et tanto magis quanto videritis appropinquantem diem. Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis id est non relinquit pro peccatis hostia: terribilis autem quedam respectatio iudicii et ignis emulatio: que assumptura est adversarios. Ite itaque facite legem moysi sine ulla miseratione duobus vel tribus testibus mori: quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui filium dei occiderunt: et sanguinem testamenti pollucium duxerit: in quo sanctificatus est et spiritui gratie contumeliam fecerit. Scimus enim qui dixit. Michi vindicta: ego retribuam. Et iterum. Quia iudicabit dominus populum suum. Horrendum est incidere in manum dei viventis. Rememoramini autem pristinos dies in quibus illuminati magni certamen sustinistis passim: et in altero quod obprobriis et tribulationibus spectaculum facti: in altero autem socij taliter contumeliantur effecti. Nam et vindicta operati estis: et rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis: